

Boekverslag Nederlands Ventoux door Bert Wagendorp

Boekverslag door een scholier

4e klas havo

3059 woorden

6 jaar geleden

★ 6,2

37 keer beoordeeld

Auteur	Bert Wagendorp
Genre	Sport, Psychologische roman
Eerste uitgave	2013
Vak	Nederlands

Opdracht 1.

- A. Het thema van een boek is de kerngedachte van een verhaal. Een motief is een gegeven dat meerdere keren nadrukkelijk terugkeert in een verhaal. De motieven samen vormen het thema van het verhaal.
- A. Vriendschap is het hoofdthema van dit boek. Dit denk ik omdat het boek gaat over zes vrienden, vijf mannen en één vrouw, die in 1982 samen de Mont Ventoux hebben beklommen. Daar is tijdens de afdaling één van hun vrienden om het leven gekomen. Laura was daarna spoorloos verwenen en na de begrafenis is de rest allemaal zijn eigen kant op gegaan. Dertig jaar later komen ze weer allemaal bij elkaar, gaan ze opnieuw naar de Mont Ventoux en kijken ze terug op hun eigen leven. Dit doen ze ook om als het ware hun vriendschap te herstellen en hun schuldgevoel kwijt te raken en alles te verwerken. Rouwverwerking is daarom ook een thema dat met dit boek te maken heeft. Ze hebben allemaal een schuldgevoel over de dood van Peter. En hebben dit na dertig jaar nog niet verwerkt. Er zijn nog een paar thema's die met het boek en vriendschap te maken hebben. Zoals verraad, schuld, jaloezie, de tijd en het toeval. Liefde kan veel met een vriendschap doen, ook bij de band tussen de mannen. Alle vrienden hadden een andere band met Laura. Later kwamen ze erachter dat Peter een seksrelatie had met Laura.
- A. Passage 1:
"Hechte vriendschap is een regenboog. De rationale geest van Joost, de emotionele van André, de romantische van Peter en de stoïcijnse van David, dat klopte. Het is altijd moeilijk om jezelf te analyseren, maar ik denk dat ik van alles wat had. Dat kun je gebrek aan eigen persoonlijkheid vinden, maar ook de bindende kracht van het bescheiden ego. Als zij de verschillende kleuren vormden, was ik het omgekeerde prisma dat de lichtbundels samenvoegde." (blz. 58)

Hierin komt het duidelijk naar voren hoe de vriendschap van de vijf mannen is. Ik vind dat dit heel mooi omschreven wordt door de kleuren van de regenboog en de lichtbundels die worden samengevoegd.

Passage 2:

"Vier mannen, en we fietsten. Nergens is het gevoel van vriendschap en loyaliteit zo sterk als bij een groepje mannen op de fiets. Je let op elkaar, de sterkste doet het meeste werk en zet de anderen uit de wind. Je raakt bij het passeren even een rug aan, als een korte liefkozing" (dit staat op de binnenkant van de voorkant)

Hierin staat dat ze een goede band hebben en dat vriendschap zo belangrijk is. Ook dat je dingen voor elkaar moet doen en voor elkaar over moet hebben. Door het fietsen versterkt de vriendschap. Ik vind dit ook mooi omschreven omdat hierin ook naar voren komt hoe de mannen onderling zijn, ze praten er niet veel over maar doen het samen.

Passage 3:

"Ze hief haar wijnglas. De vijf glazen hingen boven de tafel en tinkelden tegen elkaar. 'Ik ben blij dat we na dertig jaar weer bij elkaar zijn,' begon ze. 'Ik heb jullie gemist. Dat klinkt misschien raar, omdat ik al die tijd niets van me heb laten horen. Maar jullie moeten me geloven als ik zeg dat jullie geen dag uit mijn gedachten zijn geweest.'" (blz. 245)

Hierin staat dat de vriendschap heel sterk is. En dat het na dertig jaar toch weer goed voelt om samen te zijn, net als vroeger.

Passage 4:

"Binnen een dag waren we onafscheidelijk, Andréjoostenbart." (blz. 22)

Dit is een korte maar krachtige zin. Je weet meteen wat er bedoeld wordt. Ook hier wordt verteld hoe de vriendschap is.

Passage 5:

"We trokken al met elkaar op toen onze moeders met hun dikke buik tegenover elkaar aan tafel zaten. Toen we eenmaal geboren waren, een week na elkaar, vormden we onmiddellijk een onafscheidelijk duo. Ik heb een foto waarop we met z'n tweeën in de box zitten, twee jongentjes van anderhalf, in dezelfde roze pofbroekjes en dezelfde witte truitjes. 'November 1965, Bart en Dré', heeft mijn moeder achterop geschreven. We spelen met blokken, ik met mijn linkerhand, André met zijn rechter. Onze vrije arm hebben we om elkaar heen geslagen. 'Zo zaten jullie, urenlang,' zegt mijn moeder. Ik denk dat vriendschap meer is gebaseerd op gedeelde ervaringen dan op sympathie of aantrekkingskracht. Met André deel ik meer dan met wie dan ook." (blz. 23-24)

Hierin wordt duidelijk dat ze al vanaf hun geboorte samen zijn. Ook gaat het over de vriendschap van hun moeders. Ook heeft dit te maken met toeval en het lot. Er wordt ook beschreven dat ze samen op de foto staan met de armen om elkaar heen geslagen.

- A. Op de voorkant van het boek is de X van Ventoux rood gekleurd. X is een 5 in Romeinse cijfers. Dit betekent dus dat er 5 mannen zijn en 1 vrouw. Het kan ook betekenen dat er 5 vrienden nu nog leven.

Liefde, geheim, wielrennen en de dood zijn abstracte motieven. Deze motieven hebben een verband met het thema vriendschap. Ook zijn er leidende motieven zoals Italië.

Wielrennen is een van de motieven. Het boek is opgebouwd uit verschillende hoofdstukken, ook heeft het een proloog en een epiloog. Proloog is het deel voor het eerste hoofdstuk en epiloog is het laatste deel. Een proloog is ook de eerste etappe van een wielronde en een epiloog de laatste etappe. Dit heeft ook te maken met het thema vriendschap. Omdat ze samen een goede band hebben, beklimmen ze de Mont Ventoux. Dertig jaar later doen ze dat om de dood van hun vriend Peter te verwerken, hij is daar in 1982 overleden. *"Fietsen is concreet en hanteerbaar. Een fiets, een weg, een man: simpeler kan niet. In het fietsen hoef je alleen de bovenste laag van je brein aan te spreken en is introspectie niet meteen noodzakelijk. Soms zorgt de uitputting ervoor dat er beelden naar boven komen waarvan je was vergeten dat je ze met je meedroeg, maar die kun je altijd nog als vermoeidheidshallucinaties terzijde schuiven."* (Blz. 200)

Geheim is ook een abstract motief. De vrienden hebben nooit geweten waarom Peter omgekomen was en Laura meteen weggegaan was. Laura is na zijn dood meteen verdwenen omdat ze in verwachting was van Peter, niemand wist dit. Bart, Joost, André en David dachten dat Laura en Peter een speciale band hadden die met dichten te maken had. *"Het zat zo. Laura, dat meisje, was het vriendinnetje van mijn grote vriend Peter, de dichter. Ik dacht dat ze iets heel speciaals met hem had, iets waar ik of een van de andere jongens niet aan kon tippen. Iets hogers, iets wat met poëzie had te maken en met woorden waar ik weinig van begreep."* (Blz. 215) Maar uiteindelijk bleek dat Laura en Peter ook een seksrelatie hadden. Daardoor waren er ook veel geheimen. *"Peter wilde Nietzsche zijn, ik was natuurlijk Lou Salomé. En hij vond dat Bart het meest geschikt was voor de rol van Paul Réé. In de film neukt Réé met Salomé terwijl Nietzsche zijn hand vasthoudt." Dit was wat dertig jaar verborgen was geweest.* (Blz. 254) Ook komen ze er na dertig jaar achter dat Laura een zoon heeft van Peter. Niemand van de vrienden wist het. Joost had ook een geheim, hij heeft fraude gepleegd bij de Spinozapremie. En André was drugsdealer.

Italië is een leidend motief dat vaak voor komt. Het komt op verschillende manieren terug. *"Anna heeft een Bianchi gekocht, ze is goed opgevoed. Geen Duitse racefiets via internet, niet zo'n nieuw Amerikaans merk, maar een Italiaanse fiets van een klassiek merk."* (Blz. 11) *"Hij zag er glorieus uit in zijn Italiaanse maatpak"* (Blz. 73) *"Peters collectie bestond louter uit Italiaanse films. Volgens hem waren Italiaanse regisseurs de enigen die gefilmde literatuur maakten."* (Blz. 82) Ook heeft dit te maken met de vriendschap. Ze zijn bevriend met Laura, zij woont nu in Italië en is regisseur van Italiaanse toneelstukken.

Opdracht 2:

Schilderij:

Bron: <http://www.schilderenenzo.nl/forum/viewtopic.php?f=13&t=14708&view=previous>

Dit schilderij past bij het boek omdat het de kale berg Mont Ventoux is. Als je goed kijkt zie je rechtsonder een groepje wielrenners fietsen. Samen een berg op fietsen maakt de band nog hechter. Dit doet mij denken aan het boek waarin de vier vrienden de Mont Ventoux beklimmen. *("Op stukken nieuw asphalt hoorde je alleen het zoemen van de bandjes, een geluid dat gewoonlijk gelukzaligheid bij me oproept, maar nu een gevoel van gemis veroorzaakte. We spraken niet, op een enkele waarschuwing voor ander verkeer na. Vier mannen, en we fietsten. Nergens is het gevoel van vriendschap en loyaliteit zo sterk als bij een groepje mannen op de fiets. Je let op elkaar, de sterkste doet het meeste werk en zet de anderen uit de wind. Je raakt bij het passeren even een rug aan, als een korte liefkozing.")*

Gedicht:

Francesco Petrarca – Tegenstrijdigheden

Tegenstrijdigheden

Ik heb geen vrede en ik kan niet strijden,
ik hoop en vrees, ik gloei en ben van ijs,
ik zweef naar boven en ik lig te lijden,
ik heb de wereld lief, die ik misprijs!

Ik ben verlost en kan me niet bevrijden,
ik heb houvast en raak toch van de wijs,
ik voel me levend en gestorven beide:
ach, liefde is zowel de hel als paradijs!

Ik zie verblind, ik schreeuw en kan niet praten,
ik haat mezelf en houd van iedereen,
ik roep om hulp en wil het leven laten,

Ik huil van vreugde, ik lach terwijl ik ween,
leven en dood kwelt mij in gelijke mate:
en dit, o liefste, komt door jou alleen!

(vertaling Frans van Dooren)

Canzoniere CXXXIV

Pace non trovo, e non ho da far guerra
e temo, e spero; et ardo e sono un ghiaccio;
e volo sopra 'l cielo, e giaccio in terra;
e nulla stringo, e tutto il mondo abbraccio.

Tal m'ha in pregion, che non m'apre né sera,
né per suo mi riten né scioglie il laccio;
e non m'ancide Amore, e non mi sferra,
né mi vuol vivo, né mi trae d'impaccio.

Veggio senza occhi, e non ho lingua, e grido;
e bramo di perire, e cheggio aita;
e ho in odio me stesso, e amo altrui.

Pascomi di dolor, piangendo rido;
egualmente mi spiace morte e vita:
in questo stato son, donna, per voi.

Bron : <http://hetmooistegedicht.blogspot.nl/2012/01/francesco-petrarca-tegenstrijdigheden.html>

Ik heb dit gedicht gekozen omdat Bert Wagendorp de dichter heeft gebruikt bij het schrijven van zijn boek. Dit past ook bij het thema want het heeft te maken met vriendschap en de liefde voor Laura. De Italiaanse dichter Francesco Petrarca was ook verliefd op een vrouw die Laura heette. Ook heeft Francesco Petrarca de Mont Ventoux beklommen. De dichter komt uit Italië en dat heeft Bert Wagendorp ook gebruikt als motief. In de eerste alinea worden de woorden strijden, lijden en naar boven gebruikt, dit breng ik in verband met wielrennen naar de top van de Mont Ventoux. Verlossen en bevrijden, levend en gestorven worden gebruikt in de tweede alinea. Ze willen in het boek de Mont Ventoux beklimmen onder andere voor rouwverwerking van hun vriend Peter die 30 jaar geleden gestorven is tijdens de afdaling. De laatste zin van die alinea is ach, liefde is zowel de hel als paradijs. Dat gaat over Laura. Omdat niet altijd alles meezit in de liefde. Alinea drie gaat vooral over dat ze het lastig vinden om over de dood van Peter te praten. In de laatste alinea gaat het ook over de liefde voor Laura. Het boek draait uiteindelijk ook om Laura. Daardoor zijn ze ook weer allemaal samengekomen.

Opdracht 3 :

Mening over Ventoux van Bert Wagendorp.

Toen ik begon met het lezen van het boek Ventoux, vond ik het helemaal geen leuk boek. Ik vond het saai en lastig te begrijpen. Omdat er veel informatie werd gegeven en er veel personages in voor kwamen. Op het eind werd het boek spannender en begon ik er meer over na te denken. Daardoor werd het boek wel leuker. Het boek kwam niet overeen met wat ik al dacht over het onderwerp vriendschap. Bij mannen is de vriendschap anders dan bij vrouwen. Deze mannen vonden het lastig om te praten over de dood van Peter. *'Schuld, het ging allemaal over schuld, over dood door schuld. Dertig jaar lang. Het was de oorzaak geweest van onze verwijdering, we waren elkaar uit de weg gegaan om niet over schuld te hoeven praten. We waren nog geen twintig en de gedachte dat we verantwoordelijk waren voor Peters dood, dat iemand van ons verantwoordelijk was voor peters dood, was veel te zwaar.'*(Blz. 196) Ook kan de vriendschap van 5 mannen beïnvloed worden door één vrouw. *'Ik dacht aan Laura. Hoe vaak had ik haar woorden van die middag teruggeluisterd en gewogen? Ik wist op het laatst niet meer wat ze letterlijk had gezegd en wat ik er als interpretatie aan had toegevoegd. Wat ik me vooral afvroeg, en waarop ik nooit een bevredigend antwoord had kunnen vinden, was waarom ze met me naar bed was gegaan. Misschien was ze plotseling hopeloos verliefd op me geworden. Misschien was ze de inwonende lul van Peter zat. Of misschien had zich een van die wonderlijke ontwikkelingen voorgedaan waarvoor geen verklaring bestaat en die wij alleen maar in dankbaarheid kunnen accepteren.'*(Blz. 194) *'Maar in de dagen voor deze foto werd gemaakt gebeurde er iets wat ik nooit had verwacht. Ik merkte dat ze toenadering zocht. We waren heel goede vrienden hè, ik was al een hele tijd verliefd op haar, net als de anderen. Ik was jaloers op Peter. Maar nu merkte ik opeens dat ze dichtbij kwam. Ze raakte me aan als het niet per se hoefde, ze keek anders naar me.'*(Blz. 215)

De gebeurtenissen waren belangrijk, maar ook de gevoelens en gedachten van de personen. Door de gedachten van de personen kon je je beter inleven in het verhaal. Daardoor snapte je de band tussen de vrienden. Ook waren de gebeurtenissen belangrijk, dit was om het verhaal spannender te maken. Vooral waarom en hoe Peter overleed. *'Ik remde zo hard dat ik bijna onderuit sloeg. Achter me hoorde ik de piepende remmen van David. We passeerden de plek waar Peter lag. Ik zag zijn hoofd dat rood kleurde van het bloed. Pas een meter of twintig verderop kwam ik tot stilstand. Davids auto stond achter me, scheef op de berg. Ik maakte mijn riempjes los en gooide de fiets op de grond.'*(Blz. 146) De gebeurtenissen waren geloofwaardig want het zou ook in het echte leven voor kunnen komen. Er

zaten verrassende gebeurtenissen in het verhaal. Ik had bijvoorbeeld niet verwacht dat Peter en Laura een spel speelden. Er vond een hele schokkende gebeurtenis plaats. Dat was toen Peter om het leven kwam tijdens de afdaling van de Mont Ventoux. Ook was het verassend toen Laura vertelde dat ze meerdere keren met Peter naar bed was gegaan. Ik vind dat het boek een goede afloop heeft. Het is echt een roman dus het eind is heel logisch. Ik vind dat het boek goed afgesloten is. Alles heeft nu een plek gekregen en er zijn geen geheimen meer. *“'Laura,' zei hij, 'er is het afgelopen jaar veel gebeurd. Je hebt ons, David, Joost, André en mij na dertig jaar bij elkaar gebracht in de Provence. En je hebt onze vriend Peter een beetje teruggegeven, het was een pijnlijke wedergeboorte, dat moet ik er wel bij zeggen' – er gleed nu een verlegen glimlach over zijn gezicht.”* (Blz. 283)

De personen kwamen levensecht over. Daardoor kon je je ook inleven in de hoofdpersoon. In de hoofdpersoon herkende ik eigenschappen van mezelf. Hij was neutraal en bescheiden. Ook hield hij van sport. *“Het is altijd moeilijk om jezelf te analyseren, maar ik denk dat ik van alles wat had. Dat kun je gebrek aan eigen persoonlijkheid vinden, maar ook de bindende kracht van het bescheiden ego.”* (blz. 58) Dit vind ik positieve eigenschappen, maar hij was ook naïef. Hij had niet door dat hij gebruikt werd in het spel van Peter en Laura.

Het verhaal was in het begin moeilijk opgebouwd. Het begon zomaar ergens en daarna kwamen er steeds stukken uit het verleden. Het kwam dus door de wisseling van tijd. Omdat er in het begin veel informatie werd gegeven was het saai. Maar die informatie had je wel nodig om de rest van het verhaal goed te kunnen begrijpen. Ik vond de afloop voorspelbaar omdat alles goed kwam, alle geheimen waren weg en de vriendschap bleef bestaan. De afloop vind ik bevredigend want ik vind het fijn als een boek goed eindigt. *“Op Laura, Joost, André en David. Op de vriendschap, 'Iemand maakte een foto van de zes mensen op het podium.”* (Blz. 285)

Het taalgebruik was gemiddeld. Maar als er gedichten werden geciteerd vond ik het soms wel lastig te begrijpen. *‘Ga slapen, op de woeste vlakte. Op je zij, op haar zij, tot de ochtend je opensluit...’* (Blz. 251) Er kwamen weinig dialogen in voor, een paar met zijn dochter Anna. En soms gesprekken tussen de vrienden. Door dit boek heb ik een beeld gekregen van de Mont Ventoux. Nu zou ik eigenlijk wel willen weten hoe het echt is om daar te zijn. Ik vind dat de schrijver mooie zinnen heeft gebruikt.

Wielrennen en dichten vind ik niet interessant, maar alsnog vind ik het wel een interessant boek. Dat kwam vooral doordat ik het heb moeten uitwerken en er over na heb moeten denken. Ook vind ik het interessant dat in het begin van het boek, de proloog, de foto wordt beschreven. Als je na het lezen van het boek dit nog een keer leest. Merk je dat er veel meer wordt verteld dan je eigenlijk denkt. Als je heel het boek opnieuw zou lezen denk ik dat je er meer van begrijpt.

De vrienden hadden allemaal een schuldgevoel over de dood van Peter, op hun eigen manier. Ze gingen nog een keer naar de Mont Ventoux om dit te verwerken. In het gewone leven staat de berg ook symbool voor het overwinnen van moeilijkheden die je in je leven tegenkomt. Door hem op te fietsen kun je verlost worden van je schuldgevoelens. Om die reden beklimmen Joost, André en Bart de berg.

Ik zou dit boek niet aanraden aan mijn leeftijdsgenoten, omdat dit echt een boek is waar je bij na moet denken. Ikzelf heb wel leukere boeken gelezen.